

عنوان مقاله:

زبان نیایش فارابی و کیرکگور: فیلسوفان متاله شرق و غرب در گفت و گو با خداوند

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی دعاپژوهی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

سارا رحمانی - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

چکیده نیایش معصومین به عنوان خالصانه ترین نوع گفت و گو با خداوند از دیرباز در حوزه دین پژوهی مورد توجه و پژوهش های مبسوطی قرار گرفته است. حال آن که در میان نوشتارهای نیایش پژوهانه، به جنبه تطبیقی این حوزه دینی کمتر پرداخته شده، چه رسد به بررسی های میان رشته ای مرتبط زبانی و فلسفی. زین رو در مقاله حاضر برای نخستین بار از نیایش پژوهی میان رشته ای دینی - فلسفی - زبانی و زبان نیایش برخی از فلاسفه متاله خاور - و باخترازمین سخن به میان آمده است. از اهم اهداف چنین پژوهشی که از نوع تفسیری و تحلیلی - توصیفی می باشد، کشف ناهمسانی های زبانی، بینامتنی، ارجاع چنین نیایش های فلسفی ای به کتب مقدس ابراهیمی و ذکر دغدغه ها و دل شوره های قدسی فلاسفه نحله های گوناگون فکری است. در این راه، نگارنده از نظریات زبان شناختی در راستای تفسیر فرضیه پژوهش، یعنی سویه هستی - معرفت شناسانه و دغدغه مندی اندیشمندانه نیایش فلاسفه دین دار، سود جسته است. در زمره نتایج پژوهش حاضر، برجسته سازی وجوه انطباق و افتراق زبان نیایش فارابی و کیرکگور، به عنوان دو فیلسوف متاله است که به ترتیب به کمک اصطلاحات و مفاهیم فلسفی و با رویکرد ایجابی - سلبی و نیز با پرسش از (شروط تحقق) انسانیت، سرشار از امید و بیم با خداوند سخن گفته و به ساحت حضور مطلق گام می نهند.

کلمات کلیدی:

زبان نیایش، نیایش فلسفی، فیلسوف متاله، فارابی، کیرکگور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1821749>

